

Gyertyafény

gyermeknek

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
18. évfolyam 2. szám

2018. Advent - Karácsony

Pappy és a csengettyű

Pappy kedves öregember volt, akire nagyon jó volt ránézni. Mindig gondosan megfésült haja nem is lehetett volna fehérebb. Szépen tudott füttyülni, s minden nap boldogan füttyörészve tisztogatta, törölgette a zálogboltját. Az ügyfelei többnyire visszajöttek zálogba adott holmijukért, és Pappy alig keresett az üzleten. Nem bánta, számára a bolt inkább kellemes időtöltés volt, mint megélhetési forrás. Egyik nap, miközben újonnan összerakott lámpását fényesítgette, megszólalt a bejárat fölötti csengettyű. Ez a különösen szép hangú csengő évszázadok óta a családjáé volt. Nagyon a szívéhez nőtt, és szívesen osztotta meg csilingelését bárkivel, aki belépett a boltjába.

Először észre sem vette a vendéget. A kislány selymes fényű hajjal borított fejbúbja alig érte el a pult szélét. - Miben segíthetek, kis hölgyem? -

szólalt meg Pappy kedvesen. - Jó napot, uram. - A kislány szinte suttogva beszélt. - Szeretnék venni egy ajándékot - mondta félénken. - Lássuk csak,- szólt Pappy, - kinek lesz az ajándék? - Nagypámnak. De nem tudom, mit vehetnék.

Pappy megpróbált ötleteket adni. - Ezt a zsebórát? Jó állapotban van, én magam állítottam be, büszkélkedett. A kislány nem felelt. Odament az ajtóhoz, és megfogta. Óvatosan mozdított rajta, hogy megszólaljon a csengettyű. Pappy arcán szomorúság suhant át, ahogy meglátta a kislány felragyogó mosolyát. - Ez éppen jó lesz, - repesett a gyermek. - Anya mondta, hogy nagypapa szereti a zenét.

Pappy elkomorodott. Nem akarta megbántani a kislányt, igyekezett a legkedvesebb hangján mondani: - Sajnálom, kisasszonykám. A

csengettyű nem eladó. Igyekezetében, hogy megértesse magát, Pappy elmesélte a kislánynak a csengettyű történetét, azt, hogy milyen régóta van már a család birtokában, s hogy ezért nem válhat meg tőle. A kislány felnézett rá, s egy nagy könnycseppel a szemében ennyit mondott:

- Azt hiszem, értem. Mindenesetre köszönöm.

Hirtelen Pappynak az a gondolata támadt, hogy a család többi tagja már mind itt hagyta a földi létet. Egy tőle eltávolodott lánya él még messze valahol, akit már több mint tíz éve nem látott. Miért is ne? Miért ne adja oda a csengettyűt valakinek, aki örömet akar szerezni vele.

- Várjon csak kis hölgyem, - szólalt meg épp, mikor a kislány ki akart lépni az ajtón, s megszólalt a csengettyű. - Mégiscsak eladom a csengőt.

A kicsi lány tapsolni kezdett. - Ó, nagyon köszönöm, uram. Nagyapa olyan boldog lesz! Este, mialatt készült bezárni a boltot, Pappy a csengettyűre gondolt. Azt már eldöntötte, hogy nem tesz fel újat az ajtóra. Pappynak úgy rémlett, hogy hallja a csengettyűt. Odafordult az ajtóhoz, és lám, ott állt a kislány. Boldogan rázta a csengőt, és kedves mosoly ült az arcán. Pappy nem értette a dolgot, odalépett hozzá.

- Mi történt kis hölgyem? Meggondolta magát?

- Nem, - mosolygott a kislány. - Anya azt mondta, hogy öné az ajándék.

Mielőtt Pappy megszólalhatott volna, a kislány félreállt az útból, és belépett a boltba az édesanyja. Könnyes szemmel mondta:

- Szia, apa.

forrás: <http://www.kronika.ro>

A MEGHALLGATOTT IMÁDSÁG

Közeledett a tél. A gyerekek a családban tudták, hogy az édesapjuk munkahelyén az idén karácsonyi ajándékot kapnak a gyerekek. Jolika négy éves, vékony, alacsony kislány, és már hónapok óta kérleli anyukáját: Kérek szépen egy fehér ruhát!

Az történt ugyanis, hogy Jolikát elvitték a szülei egy keresztségre, és nagyon tetszettek neki a keresztelésre várók szép fehér ruhái. A családnak azonban nem volt annyi pénze, hogyha az egyik

gyermek kimondja: “szeretnék egy ruhát”, akkor azonnal kaphatna is. Ezért Jolika édesapja ezt mondta: Imádkozzunk azért, hogy lehessen egy fehér kis ruhád.

Amikor az esti áhítat ideje jött, Jolika, a nagymama, a szülei és a két testvére imádkoztak azért, hogy vehessenek egy fehér ruhát.

Karácsony előtti napon ünnepségre hívták apuka munkahelyének dolgozóit és gyerekeit. Jancsika még nincs két

éves, ő otthon maradt, de apuka elviszi Jolikát és a nővérét, Zsuzsit az ünnepségre. Ott több bácsi is beszédet mond, de a sok-sok széken üldögélő kisgyerek már alig várja, hogy a csomagokra kerüljön a sor. Azért végre arra is sor kerül, és egy bácsi sorban olvassa a neveket, kezdve az A betűvel.

- K. Jancsika! — kiáltja a bácsi elől, apuka pedig kimegy, hogy átvegye a csomagot.
- K. Józsika! — hangzik ezután. Nagy csend. Ilyen nevű kisfiú nem jelentkezik. A bácsi kikiáltja a nevet még kétszer, de, hogy jelentkező nincs, továbbhalad.
- K. Zsuzsika! — Zsuzsi büszkén megy ki egyedül, mert ő már nagyóvodás, 5 éves.

De Jolika nevét nem mondja a bácsi, ezért a kislánynak elered a könnye és rázza csendben a sírás, amíg Varga Imikéig nem érnek, és vége. Megmaradt egy csomag. A bácsi ismét felteszi a kérdést: “Nincs itt K. Józsika?” Erre többen a felnőttek közül bekiabálnak: “Nincs ilyen nevű gyerek!” Meg azt is mondják apukának: “K. bácsi! Biztos maguké a csomag!” De apuka azt tartja becsületesnek, hogy ha neki nincsen Józsikája, akkor az a csomag nem az övéké. Egyszer csak a bácsi egész közel

veszi a szeméhez az írást a csomagon, és meglepődve kiáltja: K. JOLIKA!

Apuka felpattan, karjára kapja hangtalanul zokogó kislányát, és kimegy, hogy átvegye a csomagot.

Addig nem szabad kibontani, amíg haza nem érnek. Jolika már alig várja: “Mi van benne? Könyv, ceruza, füzetek, vagy zokni, kesztyű?” Zsuzsi boldog, Jancsika is rázza kis kezében a sötétkék nadrágot: mind a ketten ruhát kaptak. Végre Jolika

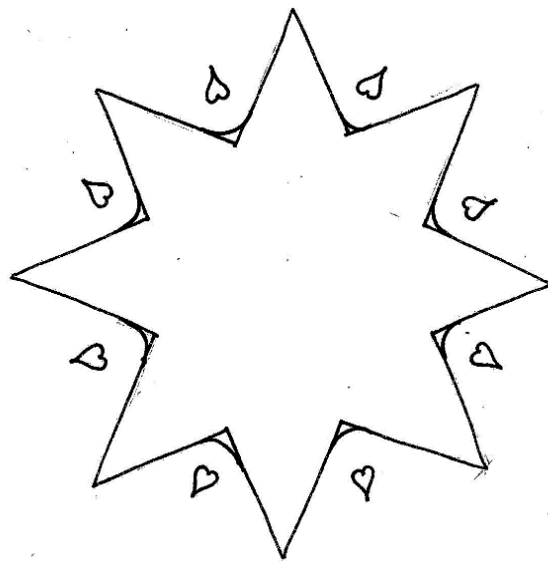
csomagjának spárgáját is sikerül kibogozni, és kinyílik a csomag: egy gyönyörű, meleg FEHÉR RUHA kerül elő!

- Nahát! — csodálkoznak meglepetten a felnőttek is. — Hála és köszönet érte Istennek!

- Soha nem felejtsetek el: “Kérjetek és adatik néktek, keressetek, és találtok, zörgessetek és megnyitattik néktek.” (Mt 7,7)

- A jó Isten odafigyel imáidra. Előfordulhat, hogy mást ad, mint amit nagyon kérnénk tőle, mert bölcsességében és szeretetében úgy látja jónak, hogy most, amit kértünk nem válna a hasznunkra. Legtöbbször azonban megadja a kéréseinket, mert nem szívesen szomorít meg. Különösen a gyermekek imájára figyel oda.

Ismeretlen szerző

Karácsonyi ablak...

Hitem égre nyitott ablakán át
a betlehemi csillagra nézek,
fejem fölött ragyog tündöklően,
s a fülemben zeng az angyal-ének!
A szívem szegényes széna-jászlán
Üdvözítő született ma nékem!
Ezt a csodát minden karácsonykor
a lelkem legmélyén végig-élem!

Lukátsi Vilma

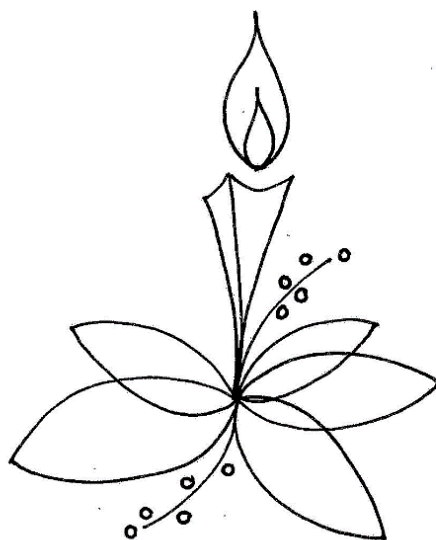

Karácsonyi dal

Megtörtént, ím a nagy csoda,
szóljon a legszebb harsona!
Isten a földre érkezett,
Fiában, aki ember lett.

Szeretete oly átható,
énbennem így lesz látható.
Meg akart engem váltani,
örökké fogom áldani.

Kurczina Terézia

Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség

1161 Budapest, Hősök tere 10-11. • Telefon/Fax: 405-4877 (hétköznapi 9-20 óráig)
Fogadóóra: kedd, péntek 16-18 óráig. (Előzetes egyeztetés után.) Csütörtök szabadnap.

OTP átutalási szám: 11716008-22462655

A gyülekezet honlapja: www.rsee.hu

A gyülekezet alapítványa: **Csillaggyertyafény** • www.csillaggyertyafeny.hu

Alapítványunk adatai adományokhoz, 1%-os felajánlásokhoz:

adatszám: 18107216-1-42- számlaszám: 11716008-20188511